

ALDATILMA ALGISI ÖLÇEĞİ'NİN GELİŞTİRİLMESİ

DEVELOPMENT OF THE INFIDELITY PERCEPTION SCALE

Çağla ÇELİMLİ¹ Seval ERDEN ÇINAR²

¹ Dr. Öğr. Üyesi, Maltepe Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, caglacelimli@maltepe.edu.tr

² Prof. Dr., Marmara Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, erdenseval@gmail.com

Geliş Tarihi / Date Applied
24.01.2024

Kabul Tarihi / Date Accepted
25.03.2024

ÖZET

Bu çalışmada, romantik ilişkilerde aldatılma algısı ölçeğinin geliştirilmesi amaçlanmıştır. Çalışmaya İstanbul'da bulunan üniversitelerin farklı bölümlerinde okuyan 571 üniversite öğrencisi katılmıştır. Ölçeğin geliştirilmesi sürecinde öncelikle ilgili alan yazına dayanarak oluşturulan ve kapsam geçerliliği bağlamında uzmanların görüşüne göre şekillenen 46 maddeden oluşan ölçek ile pilot uygulama gerçekleştirilmiştir. Ardından geçerlik ve güvenilirlik analizleri yapılmıştır. Yapılan analizler sonucunda elde edilen bulgular, ölçeğin 2 faktörlü yapıda toplam 28 maddeden oluştuğu; ve doğrulayıcı faktör analizi ile de ölçeğin model veri uyumunun kabul edilebilir olduğu anlaşılmaktadır. Güvenirlik analizlerinde ise Cronbach Alfa değerleri Belirgin Aldatılma Algısı alt boyutu için .96, Belirsiz Aldatılma Algısı alt boyutu için .97 ve Aldatılma Algısı toplam puanı için .95 olarak hesaplanmıştır. Tüm bu verilere dayanarak, Aldatılma Algısı Ölçeği'nin romantik ilişki yaşayan kişilerin aldatılmaya ilişkin algılarını belirlemede kullanılabilir geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olduğu görülmektedir. Açıklanan varyans %76 bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Aldatılma Algısı, Romantik İlişki, Ölçek Geliştirme.

ABSTRACT

This study aimed to develop a scale for assessing perceived infidelity in romantic relationships. A total of 571 university students from various departments in Istanbul participated. Initially, a 46-item scale was created based on relevant literature and expert opinions, followed by pilot testing. Validity and reliability analyses were then conducted. Results showed that the scale comprised 28 items in a two-factor structure, with confirmatory factor analysis confirming its acceptable model fit. Reliability analyses indicated high Cronbach's Alpha values: .96 for Explicit Infidelity Perception, .97 for Implicit Infidelity Perception, and .95 for total Infidelity Perception score. These findings suggest that the Infidelity Perception Scale is a valid and reliable tool for assessing individuals' perceptions of infidelity in romantic relationships. The explained variance was 76%.

Keywords: Infidelity Perception, Romantic Relationship, Scale Development.

1. GİRİŞ

Kadın ve erkekler arasındaki romantik ilişki sürecinde “aldatılma” olarak algılanabilecek kültüre bağlı olarak değişen pek çok davranış bulunmaktadır (Morales, 2018). Aldatma/aldatılma algısını tanımlamak çok karmaşık olmakla birlikte, aldatma/aldatılma algısının tam olarak ne anlama geldiğine ilişkin genel bir ölçüt de bulunmamaktadır (Blow ve Hartnett, 2005).

Aldatma/aldatılma algısı romantik ilişkilerde yaygındır ve genellikle ilişkinin sonlanması ve boşanmanın ana kaynağı olarak gösterilmektedir (Berzig 1989). Romantik ilişkilerde cinsel aldatma/aldatılma algısının (örn. kişinin partneri dışında biriyle cinsel aktivitede bulunması, duygusal kaynaklarını partneri dışında birine adanması) öncüllerini ve sonuçlarını inceleyen önemli bir literatür bulunmaktadır (Shackelford, Buss ve Bennett 2002).

Geleneksel olarak bakıldığında aldatma/aldatılma algısı romantik partnerin dışında farklı biriyle olan cinsel münasebet şeklinde tanımlanmaktadır (Thompson, 1984; Weis ve Feldon, 1987; Wilson, Mattingly, Clark, Weider, Bequette, 2011). Başka bir tanımda, aldatma/aldatılma algısı romantik ilişki yaşayan, evli ya da aralarında bağlılık bulunan partnerlerin aralarındaki cinsel münhasırlık sözleşmesinin bozulması anlamına gelmektedir (Brown, 1991). Görüldüğü gibi literatür incelendiğinde aldatma/aldatılma algısı cinsel ya da fiziksel bir kavram olarak ele alınmaktadır. Ancak yapılan araştırmalarda duygusal aldatma/aldatılma algısının da aldatma ile ilgili bir gösterge olduğu belirtilmektedir (Buunk ve Dijkstra, 2004).

Birçok yazar alan yazında aldatma/aldatılma algısının iki çeşidi olduğunu belirtmiştir. Buna göre aldatma/aldatılma algısı genel olarak duygusal ve cinsel aldatma/aldatılma algısı olarak ikiye ayrılmaktadır (Buss, Larsen, Westen ve Semmelroth, 1992; Berman ve Frazier, 2005). Cinsel aldatma/aldatılma algısı, birincil partnerden farklı biriyle cinsel davranışlarda (cinsel ilişki) bulunmak şeklinde ifade edilirken; duygusal aldatma/aldatılma algısı, birincil partnerin dışında başka bir kişi ile duygusal ve yakın bir bağ kurmayı ifade etmektedir. Ancak bu ayrıma rağmen, hangi davranışların cinsel ya da duygusal olarak sınıflandırılacağına dair bir fikir birliği bulunmamaktadır (Sakman, Urgancı ve Sevi, 2021).

Aldatma/aldatılma algısı yalnızca evlilik ilişkilerinde karşımıza çıkmamakta, aynı zamanda romantik ilişkilerde de problem yaratmaktadır (Drigotas, Safstrom ve Gentilia, 1999). Romantik ilişki yaşayan kişiler arasında da sıkça yaşanan aldatma/aldatılma algısı, iki kişi açısından da yıkıcı sonuçlara neden olabilmektedir. Aldatılan kişiler öfke, depresyon, kıskançlık, kınama gibi duygulara kapılabilmekte ve ilerleyen süreçlerde de bu kişiler psikolojik destek almak için terapiye başvurabilmektedir (Buss, 2000).

Bu çalışmada, sıkça bahsedilen “aldatılma algısı” kavramı bir kişinin romantik partnerinin davranışlarına ilişkin karşılaştığı bazı göstergelerden hareketle, romantik partnerinin onu aldattığına yönelik geliştirdiği düşünceler ve algılardır. Bu düşünceler tamamen kişiye özgüdür ve başka bir kişi tarafından aldatılma olarak algılanmayabilir (Çelimli, 2022). Bazı araştırma bulgularına göre, aldatılma algısı bazı davranışlar ile tanımlanabilmektedir (Feldman ve Cauffman, 1999). Mesela, günlük etkileşimler aldatılma algısına neden olmazken, cinsel davranışların aldatılma algısına neden olma ihtimali daha yüksektir (Feldman ve Cauffman, 1999). Aynı davranış bir kişi tarafından aldatılma olarak tanımlanırken başka bir kişi tarafından aldatılma şeklinde tanımlanmayabilir (Urgancı ve Sakman, 2019). Bu durum kişinin aldatma/aldatılma algısı ile ilgili oluşturduğu düşünceler ile ilgilidir. Dolayısıyla bir kişi için tanımlanan “Aldatılma algısı nedir?” in cevabı, diğer bir kişinin bu kavramlara ilişkin cevabından

çok farklı olabilir. Dolayısıyla sosyal ve kültürel değişkenlere yönelik, partnerler tarafından aldatma/aldatılma algısı olarak belirtilen farklı davranışlar bulunmaktadır.

Söylendiği gibi aldatma/aldatılma algısı ile ilgili belirli bir tanıma rastlanmazken (Blow ve Harnett, 2005), romantik partnerler tarafından hangi davranışların aldatılma olarak algılandığına dair araştırmalar mevcuttur (Mattingly, Wilson, Clark, Bequette ve Weidler, 2010; Wilson vd., 2011). Buna göre, romantik ilişki yaşanan kişi dışında başkasıyla sana seks yapmak, porno izlemek, fiziksel yakınlıkta bulunmak (ör: öpüşmek el ele tutuşmak), duygusal yakınlıkta bulunmak (Hertlein, Wetchler ve Piercy, 2005), evlilik dışı ilişki yaşamak, kaçamak yapmak, oral seks yapmak, cinsel ilişki yaşamak, arkadaşlık etmek, hoşlanmak aldatma/aldatılma algısı olarak kabul edilmektedir (Chuick, 2009).

Henline, Lamke ve Howard'a (2007) göre, romantik ilişki yaşanan kişi dışındaki kişiyle alkol almak için görüşmek ve o kişiye asıl partneri şikayet etmek aldatma/aldatılma algısı olarak tanımlanmaktadır. Aynı zamanda romantik ilişki yaşanan kişi dışındaki kişiyle olan fiziksel beraberliği gizlemek, o kişinin dudağından öpmek, ona yönelik duygusal bir bağ hissetmek, asıl partnere yalan söylemek, diğer kişi ile flörtleşmek, oral seks yapmak, cep telefonu ile cinsel içerikli mesajlaşmak aldatılma algısı yaratmaktadır (Thornton ve Nagurney, 2011).

Wilson vd., (2011) çalışmasında, romantik ilişki yaşanan kişi dışında diğer kişiden hediye alıp, ona hediye vermek, o kişiyle dans etmek, kucaklaşmak, sosyal medyada konuşmak, randevulaşmak, birlikte bir şeyler yiyip, içmek, birlikte uzanmak, cinsel ilişkide bulunmak, sevişmek/hoslanmak, oral seks yapmak gibi davranışları aldatma/aldatılma algısı olarak açıklamıştır.

Yarab, Sensibaugh ve Allgeie (1998), romantik ilişki yaşayan kişiler arasında cinsel olan ve olmayan fantezilerin, hem erkek hem kadınlar için aldatma/aldatılma algısı yarattığını belirtmiştir. Bir diğer araştırmada, tüm cinsel davranışların aldatma/aldatılma algısı olarak kabul edilme derecelerinde farklılık olduğu bildirilmiştir. Bazı davranışlar herkes tarafından aldatılma olarak algılanmaktadır. Örneğin, romantik ilişki yaşanan kişi dışındaki kişiyle oral seks yapmak, duş almak, cinsel ilişkiye girmek herkes tarafından aldatılma olarak algılanan davranışlardır (Feldman ve Cauffman, 1999).

Lisans öğrencileriyle yapılan bir araştırmada cinsel birleşme olmaksızın romantik ilişki yaşanan kişi dışındaki kişiyle flörtleşmek, öpüşmek, sevişmek (Roscoe, Cavanaugh ve Kennedy, 1988); samimi olmak, asıl romantik partnerle ilgili olumsuzlukları paylaşmak, alkol almak için görüşmek (Henline, vd. 2007) aldatma/aldatılma algısı yaratmaktadır. Başka bir çalışmada, insanların aldatılma algısı kavramına ilişkin düşüncelerinin cinsiyet ve bağlanma stillerine (kaçıngan ve kaygılı) göre değiştiği belirtilmektedir (Kruger vd., 2013).

Çalışmalar, aldatılma algısının, cinsiyetin önemli bir değişkeni olduğunu göstermektedir (Buss vd., 1992); Özellikle, erkek ve kadın katılımcıların hangi tür aldatılma algısından daha fazla endişe duyacaklarını seçmeleri istendiğinde; erkekler cinsel aldatılma algısını, kadınlar ise duygusal aldatılma algısını ifade etmiştir. Kadınlar aldatılma algısı ile ilgili derecelendirmelere erkeklerden daha yüksek puan vermiştir. Bunun yanında kaygılı bağlanmaya sahip kişiler, diğer bağlanma türlerine (kaçıngan bağlanma) sahip kişilere göre birçok davranış karşısında aldatıldığını düşündüğünü bildirmiştir. Genel olarak cinsel eylemlerin en fazla aldatılma algısı yarattığı ortaya çıkmıştır.

Anlaşıldığı gibi günümüzde aldatma/aldatılma algısının nasıl tanımlandığı belirsiz olmasına karşılık, araştırmalar aldatma/aldatılma algısının yaygınlığının %1.2 ile %85.5 arasında

olduğunu göstermektedir. Bu belirtilen sıklık insanların bu davranışı nasıl tanımladığına ve örnekleme yöntemlerini nasıl kullanıldığına bağlı olmaktadır (Moller ve Vossler, 2015). Dolayısıyla bu araştırmada aldatılma algısının herkes tarafından farklı tanımlanabileceğinden hareketle, kişilerin algılarında yer alan tanımlamaların neler olduğu, Aldatılma Algısı Ölçeği'nin geliştirilmesini gerektirmiştir.

Algı, gördüğümüzü nasıl yorumladığımızı, neye nasıl inandığımızı ve davrandığımızı ortaya koymaktadır (Bakan ve Kefe, 2012). Benzer tutum ve algıları ölçme, davranışlar aracılığı ile gerçekleşmektedir. Bu şekilde ölçme, yöneltile soruları cevaplama, davranışı gözlemleme ve fikir söyleme şeklinde olmaktadır. Tutumları ölçmek, insanların nesneyle ilgili görüşlerini ifade etmesi ve nesneyle ilgili sorulara verdikleri cevaplarla gerçekleşmektedir (Kağıtçıbaşı ve Cemalcılar, 2014).

Bu araştırmanın amacı da, romantik ilişki yaşayan kişilerin hangi davranışları gerçekleştirmesi veya hangi tutumlara sahip olması partnerleri tarafından aldatıldıklarına ilişkin algı yarattığını ortaya çıkartmaktır. Bu süreçte bu çalışmada aldatılma algısı ile ilgili geçerli ve güvenilir bir ölçme aracının geliştirilmesi amaçlanmaktadır.

Aynı zamanda aldatma/aldatılma algısı kavramları romantik ilişkilerde anlaşılması zor bir kavram olarak karşımıza çıkmakta ve bu konu ile ilgili yapılan araştırmalar yetersiz kalmaktadır (Blow ve Hartnett, 2005). Türkiye'de yer alan aldatma/aldatılma algısına ilişkin literatür araştırıldığında, belli başlı konularla ilgili daha fazla araştırma yapıldığı ve belirli ölçme araçlarının (aldatma eğilimi ölçeği, aldatmaya yönelik niyet ölçeği, aldatmaya yönelik tutum ölçeği) daha fazla kullanıldığı görülmektedir. Yurtiçinde yer alan literatüre bakıldığında da aldatılma algısı ile ilgili geliştirilen bir ölçeğe rastlanmamaktadır. Dolayısıyla bu çalışmada geliştirilen Aldatılma Algısı Ölçeği'nin (AAÖ) literatüre önemli bir katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Aynı zamanda geliştirilen ölçeğin, psikoterapist ya da çift/aile psikoterapistlerinin ilgilendiği aldatma/aldatılma algısı problemlerine ışık tutması da beklenmektedir.

2. YÖNTEM

2.1. Araştırma Modeli

Bu çalışma, kişilerin romantik ilişki yaşadıkları partnerlerinin hangi davranışlarının “aldatılma algısı” olarak yorumladıklarını ortaya çıkartmak amacıyla gerçekleştirilmiştir. Çalışmada, sosyal bilimlerde büyük gruplar ile çalışılan ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Tarama modeli, evrenden seçilen örneklem yardımı ile evrenin nicel olarak betimlenmesini sağlamaktadır (Cresswell, 2002).

2.2. Çalışma Grubu

AAÖ'nün geliştirilme sürecinde 2 farklı grup ile çalışılmıştır. İlk gruba Açıklayıcı Faktör Analizi (AFA) uygulanmıştır. AFA analizleri İstanbul'da farklı üniversitelerde öğrenime devam eden 241 üniversite öğrencisi ile yapılmıştır. Anket soruları o dönemde Covid-19 salgını olması ve üniversitelerin eğitime çevrimiçi devam etmesi sebebi ile google formlar aracılığı ile toplanmıştır. İkinci grup ile Doğrulayıcı Faktör Analizi (DFA) yapılmıştır. Bu analiz 334 öğrenciyle yapılmıştır. Çalışma grubunun sayısı belirlenirken, her maddeye karşılık en az beş kişi kuralı uygulanmıştır (DeVellis, 2014).

2.3. Veri Toplama Aracını Geliştirme Süreci

2.3.1. Madde Havuzunun Oluşturulması

1. Aşama: Literatürün Kavramsal Bağlamda İncelenmesi

Madde havuzunun oluşturulması için birkaç farklı yöntem kullanılmıştır. Öncelikle aldatma/aldatılma algısı ile ilgili İngilizce ve Türkçe literatür kavramsal bağlamda araştırılmıştır. Çıkan frekanslar sonucunda toplam 76 ifade elde edilmiştir. Buna göre, literatürde en fazla aldatılma algısını oluşturan davranışın *cinsel ilişki* olduğu ortaya çıkmıştır.

2. Aşama: Yurtiçi ve yurtdışında geliştirilen ölçeklerdeki ifadeler

Aldatma/aldatılma algısının ne olduğuna ilişkin ölçeklerden elde edilen ifadelerin frekansları ele alındığında toplam 71 ifade olduğu ve en fazla belirtilen ifadenin yine *cinsel ilişki* olduğu görülmüştür.

3. Aşama: Aldatılma algısına yönelik yazılı görüş formu

Bu süreçte, farklı üniversitelerde okuyan üniversite öğrencilerinin aldatılmanın hangi davranışlar ile tanımlanabileceğine ilişkin yazılı görüşleri alınmıştır. Toplam 72 öğrenciden yazılı görüş alınmıştır. Bunun sonucunda toplam 144 ifade ortaya çıkmıştır. En fazla bildirilen ifadenin *cinsel ilişki ve yalan söylemek* olduğu görülmüştür.

4. Aşama: Yüz yüze yarı yapılandırılmış görüşmeler

Yaşamları boyunca herhangi bir romantik partneri tarafından en az bir kere aldatılmış yedi kişi ile çalışma grubu oluşturulmuştur. Bu kişilere aldatılmanın onlar için davranışsal bir tutum olarak ne ifade ettiği sorulmuştur. Görüşmelerin analizi MAXQDA'dan yararlanılarak yapılmıştır. Literatürden elde edilen veriler, yüz yüze görüşmeler ve yazılı görüşlerin alınmasından sonra toplam 126 farklı kod elde edilmiştir. Sonrasında bu kodlarla 126 ifadeli madde havuzu oluşturulmuştur.

3. VERİ ANALİZİ

AAÖ yapı geçerliği analizleri kapsamında AFA ve DFA'ya iki farklı çalışma grubu üzerinden bakılmıştır. AFA sürecinde, aralarında bağlantı olan değişkenlerin bir araya getirilmesi amaçlanmaktadır (Pallant, 2016). DFA sürecinde ise değişkenler arasındaki ilişkiden yola çıkılarak, oluşturulan yapıya ilişkin hipotezin sınanması amaçlanmaktadır (Büyüköztürk, 2011). AFA'dan önce, verilerin faktör analizi için geçerli olup olmadığını belirlemek için Kaiser-Meyer Olkin (KMO) değeri ve Bartlett küresellik testleri yapılmıştır. Öz değerlerinin 1'den büyük olması ve yamaç birikinti grafiği göz önünde alınarak faktör yapısı belirlenmiştir. AFA sürecinden sonra iki faktörden oluşan yapının doğruluğunu test etmek için 1. ve 2. düzey DFA uygulanmıştır.

3.1. Veri Analizine İlişkin Bulgular

3.1.1. AAÖ Geçerlik Analizleri

1- AAÖ Kapsam Geçerliği

Kapsam geçerliği, ölçek maddeleri ile ilgili olan yapının gerçekten ölçülüp ölçülmediği ile ilgilidir (Anastasi, 1988). Bu çalışmanın kapsam geçerliği uzman değerlendirmesi ile ölçülmüştür. 126 ifadeli madde havuzu araştırmacı tarafından tekrarlanan ifadelerin de azaltılmasıyla 79 ifadeye düşürülmüştür. Sonrasında ifadeler farklı alanlarda alanında uzman 12 kişiye gönderilmiştir ve "Madde ölçekte kalmamalı mı?" "Madde nasıl revize edilmeli?" "Madde ölçekte kalmalı mı?"

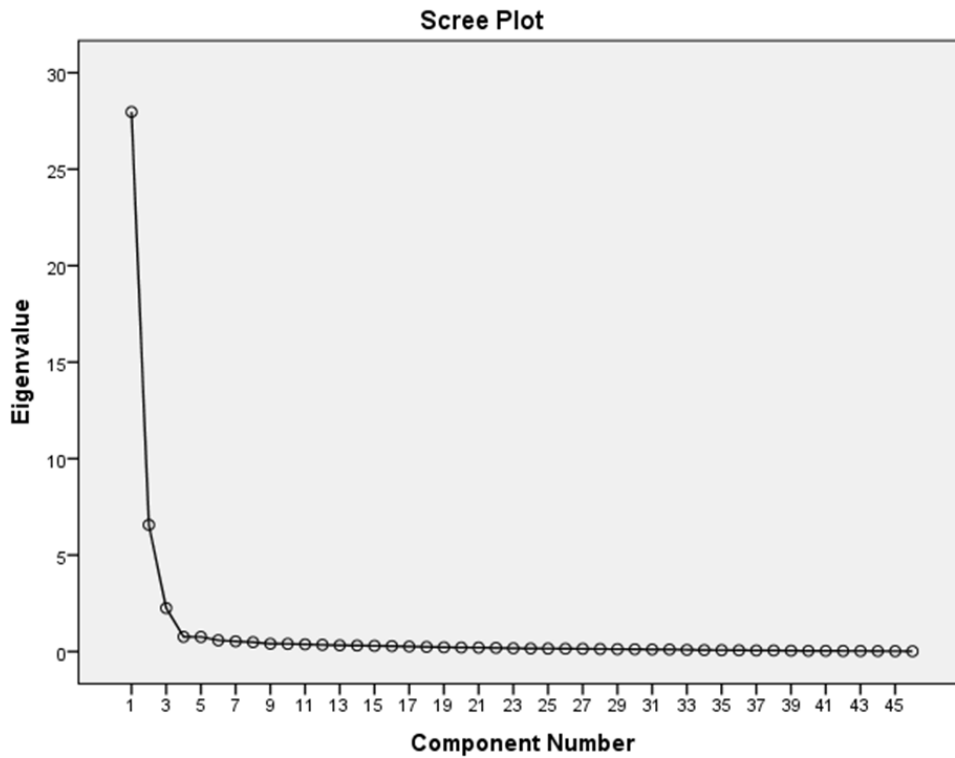
"Madde revize edilmeli mi?" sorularını cevaplandırmaları istenmiştir. Gelen geri bildirimlerden sonra bazı maddelerin çıkartılması ile madde havuzunda toplam 46 ifade kalmıştır.

2- AAÖ Yapı Geçerliliği

- Açımlayıcı Faktör Analizi (AFA):

46 maddelik taslak ölçek, 241 öğrenciden oluşan çalışma grubuna uygulanmıştır. Bu süreçte öncelikle Bartlett ve Kaiser Meyer-Olkin (KMO) değerleri incelenmiştir. KMO değeri .97 bulunmuştur. Bartlett küresellik testi sonuçlarına göre ki-kare değerinin de analize uygun olduğu görülmektedir ($\chi^2_{(1035)} = 17599.802; p < .01$). Bu değer, verilerin normal dağıldığını ve çok değişkenli olduğunu ifade etmektedir (Kalaycı, 2010).

Şekil 1. Aldatılma Algısı Ölçeği Yamaç Birikintisi Grafiği

Yukarıdaki grafikte dikey eksen öz değer miktarını, yatay eksen ise faktörleri göstermektedir. Grafikte yer alan yüksek ivmeli ve hızlı düşüşlerin yaşandığı nokta, faktör sayısını belirtmektedir. Yatay çizgiler ise, faktör varyanslarının birbirine yakın değerde olduğunu açıklamaktadır (Büyüköztürk, 2003).

Tablo 1. AAÖ Açıklanan Toplam Varyans Miktarları *

Bileşen	Başlangıç Özdeğerler			Yüklenen Faktörlerin Karelerinin Dağılımı			Dönüştürülmüş Matris		Bileşen
	Toplam	Varyans %'si	Birikimli %	Toplam	Varyans %'si	Birikimli %	Toplam	Varyans %'si	Birikimli %
1	27.969	60.802	60.802	27.969	60.802	60.802	23.279	50.606	50.606
2	6.566	14.273	75.074	6.566	14.273	75.074	11.255	24.468	75.074
3	2.253	4.897	79.971						

Sadece Öz-değeri 1'den büyük olan faktörler verilmiştir.

AAÖ faktör desenini ortaya koymak için temel bileşenler analizi (Principal Component Analysis); dik döndürme yöntemlerinden maksimum değişkenlik (varimax) yöntemi uygun görülmüştür. Sonrasında, yüksek ilişkili maddeleri aynı faktörde toplayabilmek için Varimax 90 derece döndürme analizi yapılmıştır (Doğan, 2010). Tablo 3'ten ve yamaç birikintisi grafiğinden de anlaşıldığı gibi, öz değer 1 olduğunda ölçeğin 3 faktör olduğu görülmektedir. Toplam varyansa yapılan katkı %79,97 olarak ulunmuştur. Sosyal bilimler alanında geliştirilen ölçeklerin toplam varyansları %40'tan fazla ise, bu kabul edilebilir bir değer olarak belirtilmektedir (Tavşancıl, 2010).

Yukarıdaki grafik yine incelendiğinde, üçüncü bileşenin toplam varyansa yaptığı katkı %5 olduğu görülmektedir. Bu yüzden 2 faktörlü yapının daha uygun olacağına karar verilmiştir. İlk analizde düşük yük değerine sahip olan maddeler, maddelerin yeterli yük değerine sahip olana kadar analizden çıkartılmıştır. Maddelerin hangi faktöre ait olduklarını belirlemek için varimax yani dik döndürme analizi uygulanmıştır. Bu araştırmada maddelerin yük değerlerinin 0.40'tan büyük olmasına önem verilmiştir (Hair, Black, Babin ve Anderson, 2010). 0.10'dan daha az yük değerine sahip maddeler binişik maddeler olduğu için analizden çıkartılmıştır (Büyüköztürk, 2007). Yapılan bu analizler sonrasında ölçeğin 2 boyutlu toplam 41 maddeden oluştuğu aşağıdaki tabloda da (Tablo:2) görülmektedir.

Tablo 2. Faktör Analizi Neticesinde Döndürülmüş Bileşenler Matrisi

Madde No	Faktör 1	Faktör 2
s12	0.965	
s38	0.963	
s7	0.960	
s20	0.954	
s23	0.953	
s79	0.946	
s5	0.942	
s54	0.936	
s4	0.929	
s15	0.926	
s45	0.919	
s81	0.903	
s78	0.903	
s2	0.897	
s18	0.874	
s41	0.873	
s14	0.855	
s19	0.848	
s6	0.842	
s62	0.832	
s11	0.818	
s32	0.760	
s74	0.739	
s51	0.723	
s26	0.696	
s37	0.682	
s82		0.814
s69		0.802
s83		0.801
s56		0.787
s55		0.746
s64		0.736
s52		0.732
s33		0.699

s70	0.699
s34	0.694
s65	0.692
s17	0.680
s36	0.675
s42	0.647
s80	0.635

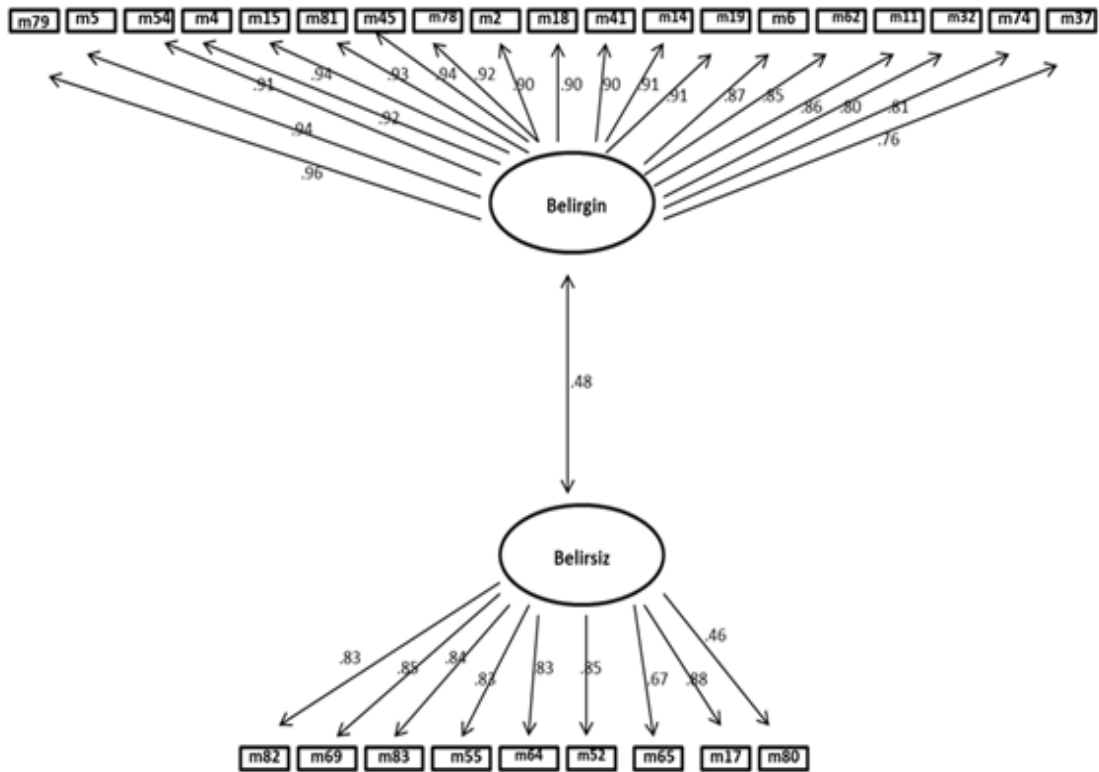
Şencan'a (2005) göre, bir ölçekteki maddelerin birbiriyle olan korelasyon katsayılarının yüksek olması ölçeğin güvenilirliğine zarar vermektedir. Ölçekte yer alan birbiriyle yüksek korelasyonlu (Büyüköztürk vd., 2016) olan toplam 13 madde ölçekten çıkartılmıştır.

Mevcut ölçeğin boyutları isimlendirilirken aldatma/aldatılma algısı ile ilgili alan yazından faydalanılmıştır. Buna göre birinci boyuttaki ifadeler açık, somut ve belirgin olduğu için *Belirgin Aldatılma Algısı*; 2. boyuttaki ifadeler daha gizli, belirsiz düşünce ve davranışları ifade ettiği için Belirsiz Aldatılma Algısı olarak isimlendirilmiştir (Wilson vd., 2011). Çıkan maddelerden sonra 28 maddelik 2 boyutlu AAÖ elde edilmiş, sonrasında ölçeğin DFA analizine geçilmiştir.

*Doğrulayıcı Faktör Analizi (DFA):

Bu çalışmada DFA, ölçeğin toplam puan ve alt puan üzerinden işlem yapılmasını sağlamak için (Meydan ve Şeşen, 2015) iki düzeyli gerçekleştirilmiştir. Ölçeğin 1. düzey yol akış şeması ve uyum indekslerini gösteren değerler aşağıdaki Şekil 2 ve Tablo 3'te sunulmuştur.

Şekil 2. AAÖ 1. Düzey DFA Path Diagramı ve Faktör Yükler

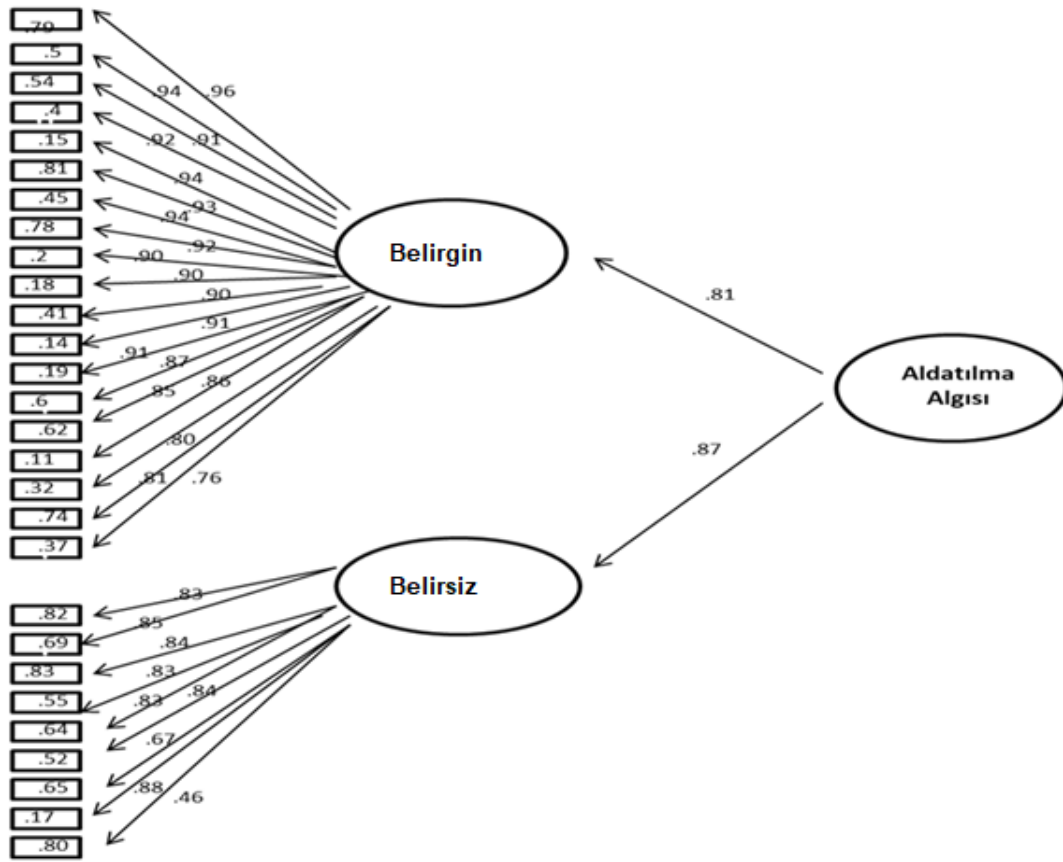
Tablo 3. AAÖ İncelenen Uyum İndekslerine İlişkin Değerler

Model Uyum Kriteri	Mükemmel Uyum*	Kabul Edilebilir Uyum	Sonuç
χ^2/sd	$\chi^2/sd \leq 2$	$2 \leq \chi^2/sd \leq 5$	4.21
RMSEA	$RMSEA \leq 0.05$	$0.05 < RMSEA \leq 0.08$	0.09
CFI	$CFI \geq 0.95$	$CFI \geq 0.90$	0.91
TLI	$TLI \geq 0.95$	$TLI \geq 0.90$	0.90
SRMR	$SRMR \leq 0.05$	$0.05 < SRMR \leq 0.10$	0.07

* Uyum İndeksi Parametreleri Schermelleh-Engel, Moosbrugger ve Müller'den (2003) alıntılanmıştır.

Yukarıda yer alan tablo 3'ten ölçeğin uyum indekslerinin, 2 boyutlu yapıyı doğruladığı görülmektedir. Ölçeğin 2. Düzey yol akış şeması ve uyum indeksleri aşağıda Şekil 3 ve Tablo 4'te gösterilmiştir.

Şekil 3. AAÖ 2. Düzey DFA Path Diagramı ve Faktör Yükleri

Tablo 4. AAÖ İncelenen Uyum İndekslerine İlişkin Değerler

Model Uyum Kriteri	Mükemmel Uyum*	Kabul Edilebilir Uyum	Sonuç
χ^2/sd	$\chi^2/sd \leq 2$	$2 \leq \chi^2/sd \leq 5$	3.36
RMSEA	$RMSEA \leq 0.05$	$0.05 < RMSEA \leq 0.08$	.08
CFI	$CFI \geq 0.95$	$CFI \geq 0.90$	.90
TLI	$TLI \geq 0.95$	$TLI \geq 0.90$	.90
SRMR	$SRMR \leq 0.05$	$0.05 < SRMR \leq 0.10$	.08

* Uyum İndeksi Parametreleri Schermelleh-Engel, Moosbrugger ve Müller'den (2003) alıntılanmıştır.

Tablo 4'teki uyum indeksleri ve Şekil 3'teki değerlere bakıldığında ortaya çıkan değerlerin yine iki boyutlu ölçek yapısını doğruladığı görülmektedir.

AAÖ Ölçüt Geçerliği

Ölçüt geçerliği analizi için Romantik Kıskançlık Ölçeği (RKÖ) ile korelasyona bakılmıştır. Tablo 5'ten de anlaşıldığı üzere AAÖ ile RKÖ, Kıskançlık Tetikleyicileri boyutu arasında pozitif bir korelasyon vardır ($r_{AAÖ-RKÖkt}=.34$, $p<.01$). Bu durum AAÖ'nün ölçüt geçerliği olduğunu göstermektedir (Ercan ve Kan, 2004).

Tablo 5. AAÖ Ölçüt Geçerliğine İlişkin Karşılaştırmalı Bulgular

Ölçekler ve Boyutları	Belirgin/Açık Boyut (r)	Belirsiz Boyut (r)	Aldatılma Algısı Toplam Puan (r)
RKÖ Kıskançlık Tetikleyicileri	.36	.24	.34

3.1.2. AAÖ Güvenirlik Analizleri

1- AAÖ ve Alt Boyutlarına Ait Croanbach Alpha Değerleri

AAÖ'nün güvenirlik analizleri kapsamında Cronbach Alfa katsayısına bakılmıştır. Tablo 6'da da görülebileceği gibi Cronbach Alfa değeri Belirgin Aldatılma Algısı alt boyutu için .96, Belirsiz Aldatılma Algısı alt boyutu için .97 ve Aldatılma Algısı toplam puanı için .95 olarak hesaplanmıştır. Güvenirlik katsayısının 0.90'ın üzerine olması ölçme aracının çok yüksek düzeyde güvenilir olduğunu göstermektedir (Creswell, 2002).

Tablo 6. AAÖ ve Alt Boyutlarına Ait Güvenirlik Katsayıları

AAÖ Faktörler	Croanbach Alpha
Belirgin Aldatılma Algısı	.96
Belirsiz Aldatılma Algısı	.97
Aldatılma Algısı (Toplam)	.95

2-AAÖ Test Tekrar Test Çalışması

AAÖ, test tekrar test uygulaması 82 kişiden oluşan aynı örneklem grubuyla iki hafta ara ile gerçekleştirilmiştir.

Tablo 7. Test Tekrar Test Güvenirliğine İlişkin Bağımlı Örneklem t-Testi Sonuçları

	Ölçüm	N	x	ss	sd	t	p*
Belirgin Aldatılma Algısı	1.uygulama	82	2.30	1.27	81	18.85	.06
	2.uygulama	82	2.28	1.21			
Belirsiz Aldatılma Algısı	1.uygulama	82	2.36	1.33	81	19.75	.09
	2.uygulama	82	2.34	1.47			
Aldatılma Algısı	1.uygulama	82	2.37	.32	81	22.40	.08

Toplam Puan

2.uygulama 82 2.32 1.23

Sonuçlara göre, iki uygulama arasında da AAÖ'nün iki alt boyutu ve toplan puanı için anlamlı bir farklılığın olmadığı bulunmuştur. Bunun yanında iki uygulama arasında korelasyon kat sayısına bakınca Belirgin Aldatılma Algısında $r=.88$, $p<.01$, Belirsiz Aldatılma Algısında $r=.85$, $p<.01$ ve toplam Aldatılma Algısında $r=.86$, $p<.01$ olduğu görülmektedir. Bu sonuçlara göre, AAÖ'nün test tekrar test güvenilirliğini sağladığını söylemek mümkündür.

3-AAÖ Madde Ayırt Ediciliğine İlişkin Bulgular

AAÖ'nün maddelerinin toplam puanı yordama gücünü ve madde ayırt edicilik düzeylerini hesaplamak için madde analizi gerçekleştirilmiştir. Bunun için madde toplam korelasyonlarına bakılmış ve %27'lik alt-üst grup karşılaştırmaları gerçekleştirilmiştir.

Tablo 8. AAÖ Madde-Toplam Korelasyonu Alt Üst %27 Gruplar Arası Farkın T testi Sonuçları

Madde No	Madde-Toplam Korelasyon Katsayısı	Alt- Üst %27 Gruplararası Fark	p**
M79	.51	3.95	.00
M5	.46	3.67	.00
M54	.54	4.24	.00
M4	.49	4.14	.00
M15	.48	4.11	.00
M45	.51	4.09	.00
M81	.56	5.04	.00
M78	.52	3.75	.00
M2	.46	4.14	.00
M18	.53	4.62	.00
M41	.54	4.59	.00
M14	.55	4.86	.00
M19	.52	3.96	.00
M6	.46	3.38	.00
M62	.55	4.48	.00
M11	.54	4.95	.00
M32	.55	4.50	.00
M74	.65	6.14	.00
M37	.62	6.23	.00
M82	.84	8.68	.00
M69	.70	7.57	.00
M83	.64	8.58	.00
M56	.72	8.44	.00
M64	.71	9.18	.00
M52	.38	8.75	.00
M65	.56	10.89	.00
M17	.81	2.43	.00
M80	.73	7.35	.00

** p<.01

Madde toplam korelasyon değerlerine bakıldığında ölçekte yer alan 28 maddenin madde toplam korelasyon değerlerinin .46 ile .84 arasında olduğu ortaya çıkmıştır. Büyüköztürk'e (2011) göre, madde toplam korelasyon katsayılarının .30'un üzerinde olması ölçeğin iç tutarlılığının yüksek olmasını ve maddelerin bireyleri iyi derecede ayırt ettiğini açıklamaktadır. Dolayısıyla

geliştirilen ölçeğin iç tutarlılığının yüksek olduğu görülmektedir. Bunun yanında, madde puanlarına bakıldığında maddelerin arasında tutarlılığın olduğu anlaşılmaktadır. 28 maddeye alt üst grup ortalamalarına dayalı madde analizi tekniği gerçekleştirilmiştir. Maddelerin ayırt ediciliğini belirlemek için kullanılan %27 alt ve üst değerlerinin bütün maddeler için anlamlı olduğu bulunmuştur ($p < 0.01$).

4. SONUÇ

Bu çalışma ile romantik ilişkilerde AAÖ'nün geliştirilmesi amaçlanmıştır. Bu ölçek, romantik ilişki yaşayan kişilerin partnerlerinin hangi davranışlarını aldatılma olarak algıladıklarını değerlendirmelerini sağlayacak bir ölçme aracı niteliğindedir. Ölçek geliştirme aşamasında farklı birçok yöntem kullanılmış ve bunun sonucunda madde havuzu elde edilmiştir. Bu maddeler farklı alanlardan uzmanların görüşlerine sunulmuş, onların değerlendirmeleri doğrultusunda bazı maddeler çıkartılmış ve kalan maddelere ilişkin düzenlemeler yapılmıştır.

Sonrasında, ölçeğin faktör yapısını belirlemek için AFA, ölçeğin yapı geçerliğini sınamak için DFA yapılmıştır. Bu aşamadan önce Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) ve Bartlett değerleri kontrol edilmiştir. KMO sonucunun 0.97 olması ölçeğin faktör analizi yapmak için yeterli bir değer olduğu kabul edilebilmektedir. Uygulanan AFA sonrasında ölçeğin iki faktörlü bir yapısı olduğu ortaya çıkmıştır. Bu faktörler literatüre bağlı kalınarak "Belirgin Aldatılma Algısı" ve "Belirsiz Aldatılma Algısı" olarak isimlendirilmiştir. İki faktörlü yapıda maddelerin faktör yük değerlerinin en düşük değer .635; en yüksek değer de .965 olarak bulunmuştur.

Bir faktör yükünün kabul edilebilir olması için en az 0.30 olması gerekmektedir (Stevens, 2002). Buna göre, çıkan faktör yüklerinin mükemmel ve çok iyi değerlerde olduğu söylenebilmektedir (Comrey ve Lee, 2002). Ölçeğin temel bileşenlerin varyansa yaptıkları katkı %79.97 olarak bulunmuştur. Sosyal bilimlerde %40 ve üzerindeki değerler kabul edilebilir ve daha da üstü iyi olarak değerlendirilmektedir. Bu analizden elde edilen %79.97 sonucu da iyi kabul edilebilmektedir. Sonrasında 41 maddelik AAÖ'ye DFA yapılmıştır. 1. Düzey DFA sonucu, χ^2/sd : 4.21; 2. Düzey DFA sonucu ise χ^2/sd : 3.36 olarak bulunmuştur. İki düzeyde de uyum indeksleri incelendiğinde iki boyutlu ölçek yapısının kabul edilir değerlerde olduğu görülmüştür.

Tüm bu değerler dikkate alındığında AAÖ'nün belirgin boyut 19 madde ve belirsiz boyut 9 madde olmak üzere toplam 28 maddelik iki faktörlü yapısının geçerli olduğu söylenebilmektedir. Dolayısıyla bu ölçek kişilerin romantik partnerlerinin hangi davranışlarını aldatılma olarak algılayabileceklerine ilişkin hazırlanmış uygun bir ölçek olduğu söylenebilmektedir. Ölçek, kişinin hali hazırda var olan ya da bir partnerinin olması gerekmeksizin, romantik partnere yönelik algıyı ön plana çıkardığı için tüm bireylere uygulanabilmektedir. Ölçekte alınan puanın yüksek olması, kişinin partnerinin onu aldattığına ilişkin algısının o derece yüksek olduğunu göstermektedir.

Geliştirilen AAÖ, romantik ilişkilerde aldatılma ile ilgili çalışmaların olduğu alan yazına ilişkideki diğer tarafın (aldatılanın) algıları ile ilgili bilgiler sunması açısından özgün değer taşımaktadır. Ancak ölçeğin daha sonraki çalışmalarda farklı ve daha büyük çalışma grupları ile kullanılması, verilerin kıyaslanması yanı sıra ölçeğin işlevselliğini sınamak açısından da anlamlı olacaktır. Aynı zamanda benzer bir çalışmanın da farklı kültür ve ülkelere mensup kişilerle yapılması ve sonuçlarının Türkiye'de yapılan benzer araştırmalar ile karşılaştırılması önerilebilir. Bu tarz araştırmalar aldatılma algısının kültürel süreçler çerçevesinde değişebileceğini ortaya çıkarmak açısından yararlı olabilir.

Söz konusu geliştirilen ölçek, kişilerin “algısına” odaklandığı için romantik ilişki yaşayabilecek olgunluğa ulaşmış tüm kadın ve erkeklerle uygulanabilir. Bu çalışma daha da spesifikleştirilerek yalnızca evli çiftler, yalnızca romantik ilişki yaşayan çiftler, yalnızca bekarlar ve yalnızca LGBT’ler ile çalışılarak geçerli ve güvenilir bir ölçeme aracı geliştirilebilir. Ayrıca araştırmacılar, aldatılma algısının her iki kişi ve bir bütün olarak ilişki için olası zararlarını da inceleyebilir.

KAYNAKÇA

- Anastasi, A. (1988). *Psychological testing* (5th edition). New York: MacMillan Pub. Co. Inc. <https://doi.org/10.1177/053331647600900215>
- Bakan, İ. ve Kefe, İ. (2012), Kurumsal açıdan algı ve algı yönetimi. *Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 2(1), 19-34.
- Berman, M. I. ve Frazier, P. A. (2005). Relationship power and betrayal experience as predictors of reactions to infidelity. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 31(12), 1617–1627. doi: 10.1177/0146167205277209
- Betzig, L. (1989). Causes of conjugal dissolution: A cross-cultural study. *Current Anthropology*, 30, 654-676. <https://doi.org/10.1086/203798>
- Blow, A. J. ve Hartnett, K. (2005b). Infidelity in committed relationships II: A substantive Review. *Journal of Marital and Family Therapy*, 31(2), 217-233. <https://doi.org/10.1111/j.1752-0606.2005.tb01556.x>
- Brown, E. M. (1991). *Patterns of infidelity and their treatment*. New York: Brunner-Mazel. <https://doi.org/10.4324/9780203782743>
- Buss, D.M. (2000). *The dangerous passion*. New York: The Free Press.
- Buss, D.M., Larsen, R., Westen, D. ve Semmelroth, J. (1992). Sex differences in jealousy: Evolution, physiology, and psychology. *Psychological Science*, 3, 251-255. <https://doi.org/10.1111/j.1467-9280.1992.tb00038.x>
- Buunk, B. P. ve Dijkstra, P. (2004). *Men, women and infidelity: Sex differences in extradyadic sex and jealousy*. J. Duncombe, K. Harrison, G. Allan ve D. Marsden (Ed.), *The state of affairs: Explorations in infidelity and commitment* (s. 103-120). Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum.
- Büyüköztürk, Ş. (2003), *Sosyal bilimler için veri analizi el kitabı*, 3.bs., Pegem Yayıncılık, Ankara.
- Büyüköztürk, Ş., Kılıç-Çakmak, E., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş., Demirel, F. (2016). *Bilimsel araştırma yöntemleri* (19. Baskı). Ankara: Pegem Akademi.
- Chuick C. (2009). *Gender and infidelity: A study of the relationship between conformity to masculine norms and extrarelatonal involvement* [dissertation]. Iowa City, IA: University of Iowa. doi: 10.2147/PRBM.S16876
- Comrey, A. L., ve Lee, H. B. (1992). *A first course in factor analysis* (2nd ed.). Lawrence Erlbaum Associates, Inc.
- Creswell, J.W. (2002). *Educational research: Planning, conducting and evaluating quantitative and qualitative research*. NJ: Prentice Hall.
- Çelimli, Ç. (2022). *Üniversite öğrencilerinde bağlanma stilleri ve kendine saygı ile ilişki doyumu arasındaki ilişkide aldatılma algısının aracı rolü* (Yayımlanmamış Doktora Tezi). Marmara Üniversitesi/Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- DeVellis, R. F. (2014). *Scale development theory and applications*. T. Totan (Çev.). Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık.
- Doğan, T. (2010). Sosyal görünüş kaygısı ölçeği'nin (SGKÖ) Türkçe'ye uyarlaması: Geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 39, 151-159.

- Drigotas, S. M., Safstrom, C. A. ve Gentilia, T. (1999). An investment model prediction of dating infidelity. *Journal of Personality and Social Psychology*, 77(3), 509-524. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.77.3.509>
- Ercan İ. ve Kan İ. (2004). Ölçeklerde güvenilirlik ve geçerlik. *Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi Dergisi*, 30(3), 211-16.
- Feldman, S. ve Cauffman, E. (1999). Your cheatin' heart: Attitudes, behaviors, and correlates of sexual betrayal in late adolescents. *Journal of Research on Adolescents*, 9, 227-252. DOI:10.1207/S15327795JRA0903_1
- Henline, B.H., Lamke, L.K. ve Howard, M.D. (2007). Exploring perceptions of online infidelity. *Personal Relationships*, 14, 113-128. <https://doi.org/10.1111/j.1475>
- Hertlein, K.M., Wetchler, J.L. ve Piercy, F.P. (2005). Infidelity: An overview. *Journal of Couple and Relationship Therapy*, 4(2-3), 5-16. https://doi.org/10.1300/J398v04n02_02
- Kağıtçıbaşı, Ç. ve Cemalcılar, Z. (2014). *İnsan ve insanlar, dünden bugüne* (16th Edition).
- Kalaycı, Ş. (2010). *SPSS uygulamalı çok değişkenli istatistik teknikleri*. Ankara: Asil Yayın Dağıtım.
- Kruger, D. J., Fisher, M. L., Edelstein, R. S., Chopik, W. J., Fitzgerald, C. J. ve Strout, S. L. (2013). Was that cheating? Perceptions vary by sex, attachment anxiety, and behavior. *Evolutionary Psychology*, 11(1), 159-171. doi: 10.1177/147470491301100115
- Mattingly, B. A., Wilson, K., Clark, E. M., Bequette, A. W. ve Weidler, D. J. (2010). Foggy faithfulness: Relationship quality, religiosity, and the Perceptions of Dating Infidelity Scale in an adult sample. *Journal of Family Issues*, 31(11), 1465-1480. <https://doi.org/10.1177/0192513X10362348>
- Meydan, C. H. ve Şeşen, H. (2015). *Yapısal eşitlik modellemesi AMOS uygulamaları*. Ankara: Detay Yayıncılık.
- Moller, N. ve Vossler, A. (2015). Defining infidelity in research and couple counseling: A qualitative study. *Journal of Sex and Marital Therapy*, 41(5), 487-497. doi: 10.1080/0092623X.2014.931314. Epub 2014 Aug 25.
- Morales, C. M. (2018). *Was it really cheating? how can we fix this?: Perceptions of infidelity and the impact on commitment to couple's therapy* (Order No. 10928581).
- Pallant, J. (2016). *SPSS Survival Manual: A step by step guide to data analysis using SPSS program*. London: McGraw-Hill Education.
- Roscoe, B., Cavanaugh, L. E. ve Kennedy, D. R. (1988). Dating Infidelity: Behaviors, reasons and consequences. *Adolescence*, 23, 35-43.
- Sakman, E., Urgancı, B. ve Sevi, B. (2021). Your cheating heart is just afraid of ending up alone: Fear of being single mediates the relationship between attachment anxiety and infidelity. *Personality and Individual Differences*, 168, doi: 10.1016/j.paid.2020.110366
- Shackelford, T. K., Buss, D. M., ve Bennett, K. (2002). Forgiveness or breakup: Sex differences in responses to a partner's infidelity. *Cognition & Emotion*, 16(2), 299-307. <https://doi.org/10.1080/02699930143000202>
- Stewens, J. (1996). *Applied multivariate statistics for the social science* (Third Edition). New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates.
- Şencan, H. (2005). *Sosyal ve davranışsal ölçümlerde güvenilirlik ve geçerlilik* (1. Baskı) içinde (s.499-559). Ankara: Seçkin Yayıncılık.
- Tavşancıl, E. (2010). *Tutumların ölçülmesi ve SPSS ile veri analiz* (4. Baskı). Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Tezbaşaran, A. (1996). *Likert tipi ölçek geliştirme kılavuzu*. Ankara: Psikoloji Derneği Yayınları.
- Thompson, A. (1984). Emotional and sexual components of extramarital relations. *Journal of Marriage and Family*, 46, 35-42. <https://doi.org/10.2307/351861>

- Thornton, V. L. ve Nagurney, A. J. (2011). What is infidelity? Perceptions based on biological sex and personality. *Psychology Research and Behavior Management*, 4, 51-58. doi:10.2147/PRBM.S16876
- Weis, D. ve Slosnerick, M. (1981). Attitudes toward sexual and nonsexual extramarital involvement among a sample of college students. *Journal of Marriage and the Family*, 43, 349-358. <https://doi.org/10.2307/351386>
- Weiss, D. L. ve Felton, J. R. (1987). Marital exclusivity and the potential for future marital conflict. *Social Work*, 45-49. <https://doi.org/10.25904/1912/3187>
- Wilson, K., Mattingly, B. A., Clark, E. M., Weidler, D. J., Bequette, A. W. (2011). The Gray Area: Exploring Attitudes Toward Infidelity and the Development of the Perceptions of Dating Infidelity Scale. *The Journal of Social Psychology*, 151(1), 63-86. doi:10.1080/00224540903366750
- Yarab, P. E., Sensibaugh, C. C. ve Allgeier, E. R. (1998). More than just sex. *Journal of Psychology & Human Sexuality*, 10(2), 45-57. doi: 10.1300/j056v10n02_03

Çıkar Çatışması Beyanı: Bu çalışma ile ilgili taraf olabilecek herhangi bir kişi, kurum veya kuruluşun finansal ilişkileri bulunmamaktadır. Dolayısıyla herhangi bir çıkar çatışması yoktur.

Destek ve Teşekkür: Çalışma için herhangi bir kurum ya da kuruluştan finansal destek alınmamıştır.

Etik Kurul İzni: Araştırmaya yönelik etik kurul onayı, Maltepe Üniversitesi Rektörlüğü Etik Kurul'undan 08.01.2021 tarih ve 2021/01-10 sayılı karar ile alınmıştır.

Katkı Oranı: Dr. Öğr. Üyesi Çağla ÇELİMLİ %50, Prof. Dr. Seval ERDEN ÇINAR %50.